

Aflindu-se la cercetări în arhivele și bibliotecile din Petersburg, acesta îi scrie de acolo lui Bogdan, în 19 decembrie 1891, informându-l că la Biblioteca publică din Petersburg a găsit un manuscris de pe la 1567, care cuprinde 3 părți, și anume: 1) așa-numita «Cronică turcească», 2) *Spisanie Kroniki o ziemi Woloskyey* și 3) un extras din «Cronica rusească», autorul tuturor fiind un anume Nicolae Brzeski, secretarul general al regelui polon Sigismund August, care le-a întocmit în anul 1566 la Iași, de unde în anul imediat următor, 1567, a plecat la Poartă în solia lui Petru Zborowski.

Furnizindu-i aceste informații, Korzeniowski atrage atenția lui Bogdan asupra faptului că *Spisanie Kroniki o ziemi Woloskyey* este aceeași cronică pe care slavistul nostru a copiat-o în Cracovia (Muzeul principilor Czartoryski, colecția Naruszewicz), cu deosebirea că manuscrisul din biblioteca polonă era o copie defectuoasă¹⁹.

Scoțînd în octombrie 1890, la București, *Vechile cronice*, Bogdan afirma următoarele: «Dl. Dr. Korzeniowski, mi-a comunicat, cînd eram la Cracovia²⁰, că D-sa ar fi descoperit încă o copie în Biblioteca imperială din Skt. Petersburg, după un catalog al fostei biblioteci Załuski din Varșovia; o informație precisă nu mi-a putut da însă pînă acum. Nu cumva — se întreabă Ioan Bogdan — să fi confundat Dl. Korzeniowski *Spisanie Kroniki o ziemi Woloskyey* cu poemul polon al lui Miron Costin, după care în Biblioteca din Petersburg se află 3 copii descoperite de prof. Brückner?»²¹

Informațiile incomplete pe care Korzeniowski i le dase lui Bogdan în 1890, la Cracovia, aveau să fie precizate tocmai prin scrisoarea din 18 decembrie 1891 a învățatului polon, care, înapoiat la Petersburg, ajunge în situația de a-i putea comunica indicațiuni amănunțite cu privire la cronică moldo-polonă, înlăturînd astfel bănuiala lui Ioan Bogdan că bibliograful polon va fi făcut vreo confuzie cu poema în versuri polone a lui Miron Costin.

Sezizat de noua comunicare a lui Korzeniowski, Ioan Bogdan nu va fi întîrziat să i se adreseze acestuia, rugîndu-l să-i copieze manuscrisul respectiv și să-i trimită această copie. Acest lucru îl aflăm din scrisoarea pe care Korzeniowski i-o trimite lui Ioan Bogdan din Petersburg la 27 februarie st.v. 1892, scuzîndu-se că, apropiîndu-se clipa plecării și neavînd la îndemînă un copist bun, nu-i poate satisface cererea. Totuși, dacă Bogdan are absolută nevoie de copia respectivului text el se angajează să-i facă o copie, pe care o va colaționa însuși²².

Din ceea ce ne spune Ioan Bogdan în *Cronice inedite atîngătoare de istoria romînilor*, apărută la București în toamna anului 1895 (octombrie), aflăm că el nu a mai insistat pe lîngă Korzeniowski în această chestiune, ci a mers el însuși la Petersburg pentru a transcrie prețiosul text moldo-polon al lui Brzeski, pe care apoi l-a publicat în *Cronice inedite*, p. 119—137. Iată ce ne spune Ioan Bogdan cu privire la această chestiune: «Comunicarea prietenului meu²³ m-a făcut să întreprind o călătorie la Skt. Petersburg și mi-a dat ocazie să descopăr acolo nu o copie²⁴ a cronicii moldo-polone, ci însuși

¹⁹ Vezi Anexa nr. 4.

²⁰ Adică — după cum știm — în vara anului 1890.

²¹ I. Bogdan, *Vechile cronice*, pp. 56—57 n. 2.

²² Vezi Anexa nr. 5.

²³ E vorba de scrisoarea din 19 decembrie 1891 a lui I. Korzeniowski, de care ne-am ocupat mai sus.

²⁴ Cum îi comunicase Korzeniowski.